

med, hvad der er Skik i Andelsmejerier og Andelsslagterier, thi det er noget aldeles privat, medens det her omhandlede Forhold er offentligt. En Landmand, der dyrker sin Jord og er under 25 Aar, men skal svare sin Skat til Stat og Kommune af sin Indtægt og sin Jord, maa dog ikke tale med, naar det gælder offentlige Sager, før han har naaet 25-Aars Alderen. Men skal man da saa gaa hen og give Fiskere, der er under 25 Aar, en saadan Ret, hvor der er Tale om offentlige Sager, saasom om Fiskeri i den eller den Fjord, der sorterer under det offentlige? Der er en himmelvid Forskel mellem dette og vore Andelsmejerier og Andelsslagterier. Jeg tror derfor, at den ærede Ordfører ser en lille Smule forkert paa det, og jeg vil tilraade at stemme for de Ændringsforslag, vi har stillet.

Nordby: Jeg er ganske enig i de Udtalelser, det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) fremkom med paa det Mindretals Vegne, som ogsaa jeg tilhører, men jeg vil gerne gøre en meget kort Bemærkning til den meget ærede Ordfører, der karakteriserede Tendensen — det blev det nu rettet til — i vore Mindretalsændringer saaledes, at disse vilde udvide Aalegaardsejernes Rettigheder. Jeg maa heroverfor, ligesom det ærede 6te Medlem for 9de Kreds har gjort det, nedlægge den allerlvorligste Protest. Nej, vi vil ikke udvide nogen Rettighed for Aalegaardsejerne — ja, maaske det kan siges rent formelt — thi Sagen er nemlig den, at vi Aalegaardsejere, til hvilken Klasse af Medborgere jeg selv hører, har ingen Ret. Den meget ærede Ordfører har i 1907 været med til at betage os vor Ret, saaledes som det sker ifølge den bestaaende Lov, og som det vil ske ifølge de her foreslaaede Ændringer. § 6, 4de Stykke, lyder saaledes: „Den til Fiskeri med Aalegaarde berettigede maa, saa vidt hans Ret til Kysten strækker sig, anbringe saa mange Aalegaarde, som han finder tjenligt, og føre dem saa langt ud i Søen, som det til Paakendelse af Tvistigheder mellem Aalegaardsejere og Fiskere oprettede Nævn tillader ...“. „Tillader“, som dette Nævn „tillader“, det vil sige praktisk taget: Jeg har Skøde paa to Aalegaarde, der, — som det ærede 6te Medlem for 9de Kreds udtalte — er sat i Ejendomsskyld, men den Dag, der kommer en Fisker og allernaadigst lægger sine Mærker ud, og Nævnet bliver tilkaldt og Nævnet siger: „Det er meget godt med disse Skøder, men vi

bestemmer nu at du har at trække dine Aalegaarde ind dertil“, saa er jeg afskaaret fra overhovedet at gøre mine Rettigheder gældende, selv om jeg har nok saa mange Skøder. Dette er, som det er udtalt, et ganske urimeligt Forhold, som vi ved vore Ændringsforslag har forsøgt at rette. Det er og bliver en Urimelighed, saaledes som Loven er. Jeg kan godt forstaa, at man er kommet Fiskerne i Møde, men jeg kan ikke forstaa, at Lovgivningsmagten vil fratage Borgere i Samfundet en Ret, som de har ifølge Skøder og Lov, det er mig en Gaade. Det er kun dette Forhold, vi har forsøgt at rette paa, og intet andet, ikke Spor andet!

Ordføreren (Sonne): Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) begyndte med at protestere mod mine Udtalelser om, at de af et Mindretal stillede Ændringsforslag røbede en Tendens til at udvide Aalegaardsretten, men det ærede Medlem fjøede til: „vi Aalegaardsejere har ingen Ret“ (Nordby: Ifølge Loven). Det ærede Medlem vil altsaa ikke benægte, at Tendensen i de stillede Ændringsforslag gaar ud paa at konsolidere Aalegaardsejernes Ret, og saa ser jeg virkelig ikke andet, end at min Karakteristik af de stillede Ændringsforslag derigennem er dokumenteret at være fuldstændig berettiget. Forholdet er jo i Virkeligheden det, at ganske vist kan Aalegaardsnævnet bestemme Længden af Aalegaardene efter den nugældende Ordlyd af Loven, for saa vidt som der staa, at Aalegaardsejeren kan føre saa mange Aalegaarde, som han finder tjenligt, saa langt ud i Søen, som Nævnet tillader, — og som han eri Stand til at nedramme sine Pæle, vel at mærke. Det er rigtigt, men det interesserer mig i høj Grad at erfare, at det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) erkendte, at der ikke kunde paavises noget Tilfælde, hvor Nævnet havde begrænset Aalegaardenes Længde saaledes, at Nævnet i saa Henseende havde afstedkommet nogen Skade, og, fjøede saa det ærede Medlem til, Ændringsforslagene er stillede for at afværge, at Nævnet kan komme til at gribe uforholdsmæssigt ind i Aalegaardsejernes Ret.

Jeg føler mig ganske overbevist om, at en Fortsættelse af denne Diskussion ikke vil føre de ærede Repræsentanter og mig nærmere. Jeg har overhovedet aldrig været Vidne til, at en Aalegaardsdiskussion her paa Rigsdagen har ført de modstaaende Parter nærmere. Naar det ærede